VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2011. gada 31. martā *

Lieta T-117/08

Itālijas Republika, ko pārstāv R. Adams [*R. Adam*], pārstāvis, kam palīdz P. Dženti li [*P. Gentili*], *avvocato dello Stato*,

prasītāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv F. Diess Moreno [*F. Díez Moreno*], pārstāvis,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

pret

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju (EESK), ko sākotnēji pārstāvēja M. Bermeho Garde [*M. Bermejo Garde*], pēc tam — M. Arsēna [*M. Arsène*], pārstāvji, kuriem palīdz A. Dal Ferro [*A. Dal Ferro*], advokāts,

atbildētāja,

par prasību, pirmkārt, atcelt Paziņojumu par vakanci Nr. 73/07 attiecībā uz Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas ģenerālsekretāra(-es) amatu, kas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts 2007. gada 28. decembrī vācu, angļu un franču valodā (OV C 316 A, 1. lpp.), un, otrkārt, minētā paziņojuma labojumu, kas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēts 2008. gada 30. janvārī vācu, angļu un franču valodā (OV C 25 A, 19. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] (referents), kurš pilda priekšsēdētāja pienākumus, K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un L. Trišo [*L. Truchot*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 14. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 EKL 12. un 290. pantā ir noteikts:

"*12. pants*

Piemērojot šo Līgumu un neskarot tajā paredzētos īpašos noteikumus, ir aizliegta jebkāda diskriminācija pilsonības dēļ.

[..]

290. pants

Noteikumus par valodu lietošanu Kopienas iestādēs, neskarot Tiesas Statūtu noteikumus, ar vienprātīgu lēmumu pieņem Padome."

2 2000. gada 7. decembrī Nicā proklamētajā Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (OV C 364, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "harta") ir paredzēts:

"Savienība respektē kultūru, reliģiju un valodu daudzveidību."

3 Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regulas Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienā lietojamās valodas (OV 17, 385. lpp.), redakcijā, kas ir piemērojama šajā lietā, 1., 4., 5. un 6. pantā ir noteikts:

"*1. pants*

Savienības iestāžu oficiālās valodas un darba valodas ir bulgāru, spāņu, čehu, dāņu, vācu, igauņu, grieķu, angļu, franču, īru, itāļu, latviešu, lietuviešu, ungāru, maltiešu, nīderlandiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu un zviedru.

[..]

4. pants

Regulas un citus vispārēji piemērojamus dokumentus izstrādā visās oficiālajās valodās.

5. pants

Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi publicē visās oficiālajās valodās.

6. pants

Iestādes savos reglamentos var noteikt, kuras valodas ir lietojamas īpašos gadījumos."

4 Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — "Civildienesta noteikumi") III pielikuma 1. panta 2. un 3. punktā ir noteikts:

"2. Paziņojumu par atklātu konkursu publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* vismaz vienu mēnesi pirms pieteikumu iesniegšanas termiņa beigām un, attiecīgajā gadījumā, vismaz divus mēnešus pirms pārbaudījumu dienas.

3. Visus konkursus izziņo trīs Eiropas Kopienu iestādēs, ievērojot tos pašus termiņus."

5 Eiropas Kopienu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā — "PDNK") 12. pantā ir noteikts:

"1. Pagaidu darbinieka pieņemšana darbā ir virzīta uz to, lai iestādei nodrošinātu pakalpojumus, ko sniedz visspējīgākie, visefektīvākie un visgodīgākie cilvēki, kas pieņemti darbā, ņemot vērā pēc iespējas plašāku ģeogrāfisko teritoriju, un izraudzīti no Eiropas Kopienu dalībvalstu pilsoņiem."

Prāvas priekšvēsture

6 2007. gada 28. decembrī saskaņā ar PDNK 2. panta a) punktu un 8. pantu tika publicēts Paziņojums par vakanci Nr. 73/07 attiecībā uz Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas (EESK) ģenerālsekretāra(-es) amatu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais paziņojums par vakanci"), tas tika publicēts vienīgi *Oficiālā Vēstneša* vācu, angļu un franču valodas izdevumos (OV C 316 A, 1. lpp.). Apstrīdētajā paziņojumā par vakanci bija precizēts, ka ģenerālsekretārs tiks pieņemts darbā kā pagaidu darbinieks AD16 pakāpē, trešajā līmenī.

7 Apstrīdētā paziņojuma par vakanci rubrikā "Nepieciešamā kvalifikācija" tostarp bija minēta prasība "būt par ierēdni vai pagaidu darbinieku, kas strādā kādā Eiropas iestādē, organizācijā, birojā vai aģentūrā", un prasība "padziļināti prast kādu no Eiropas Savienības oficiālajām valodām un lieliski prast vismaz divas citas Eiropas Savienības oficiālās valodas", precizējot, ka "dienesta interesēs ir ļoti vēlamas angļu un/vai franču valodas prasme". Paziņojuma par vakanci rubrikā "Pieteikumu iesniegšanas termiņš" bija noteikts "2008. gada 28. janvāris".

8 Arī paziņojums (turpmāk tekstā — "paziņojuma kopsavilkums"), kas sagatavots un publicēts visās oficiālajās valodās, parādījās 2007. gada 28. decembra *Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 316, 61. lpp.), un tajā bija norādīts, ka "Eiropas iestāžu personālam tiek paziņots, ka [apstrīdētais] paziņojums ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* franču, vācu un angļu izdevumos (2007. gada 28. decembra OV C 316 A)".

9 2008. gada 30. janvārī vienīgi *Oficiālā Vēstneša* vācu, angļu un franču izdevumos (OV C 25 A, 19. lpp.) tika publicēts apstrīdētā paziņojuma par vakanci labojums (turpmāk tekstā — "labojums"). Šajā labojumā EESK kandidatūru iesniegšanai ģenerālsekretāra amatam norādīja jaunu datumu, proti, 2008. gada 8. februāri.

10 Arī paziņojums par labojumu (turpmāk tekstā — "paziņojums par labojumu"), kas sagatavots un publicēts visās oficiālajās valodās, parādījās 2008. gada 30. janvāra *Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 25, 21. lpp.), un tajā bija norādīts, ka "Eiropas iestāžu personālam tiek paziņots, ka [apstrīdētais] paziņojums, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* franču, vācu un angļu izdevumos (2007. gada 28. decembra OV C 316 A), ir grozīts (skat. 2008. gada 30. janvāra OV C 25 A)".

Process un lietas dalībnieku prasījumi

11 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2008. gada 11. martā, Itālijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju un EESK cēla šo prasību atcelt apstrīdēto paziņojumu par vakanci un paziņojuma labojumu.

12 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 29. aprīlī, Komisija saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantu izvirzīja iebildi par neieņemamību.

13 Ar 2008. gada 5. jūnijā Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegtu dokumentu Spānijas Karaliste lūdza ļaut iestāties lietā Itālijas Republikas prasījumu atbalstam. Ar 2008. gada 11. jūlija rīkojumu Pirmās instances tiesas sestās palātas priekšsēdētājs apmierināja šo lūgumu.

14 2008. gada 28. augustā Spānijas Karaliste iesniedza savu rakstu par iestāšanos lietā.

15 Ar 2008. gada 16. decembra rīkojumu Pirmās instances tiesa (sestā palāta) noraidīja prasību kā nepieņemamu tiktāl, ciktāl tā ir vērsta pret Komisiju.

16 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Pirmās instances tiesa (sestā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus rakstveidā sniegt atbildi uz vairākiem jautājumiem. Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.

17 Ar 2010. gada 11. februāra vēstuli Spānijas Karaliste norādīja, ka tā nepiedalīšoties tiesas sēdē.

18 2010. gada 14. aprīļa tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.

19 Tā kā tiesnesis T. Čipevs [*T. Tchipev*] nevarēja izskatīt šo lietu pēc mutvārdu procesa pabeigšanas, lieta tika nodota tiesnesim V. Vadapalam [*V. Vadapalas*] kā tiesnesim referentam, un, piemērojot Reglamenta 32. panta 3. punktu, tiesnese K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] tika iecelta, lai nokomplektētu palātu.

20 Ar 2010. gada 8. jūlija rīkojumu Vispārējā tiesa (sestā palāta) tās jaunajā sastāvā atkārtoti uzsāka mutvārdu procesu un lietas dalībnieki tika informēti, ka viņi no jauna tiks uzklausīti tiesas sēdē 2010. gada 22. septembrī.

21 Attiecīgi ar 2010. gada 16. un 19. jūlija vēstulēm Itālijas Republika un EESK paziņoja Vispārējai tiesai, ka tās atsakās no tiesībām tikt vēlreiz uzklausītām.

22 Līdz ar to sestās palātas priekšsēdētājs nolēma pabeigt mutvārdu procesu.

23 Itālijas Republika, kuru atbalsta Spānijas Karaliste, lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto paziņojumu par vakanci un tā labojumu.

24 Spānijas Karaliste turklāt lūdz, lai Vispārējā tiesa piespriestu EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 EESK prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu vai kā nepamatotu;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Par pieņemamību*

26 Neizvirzot iebildi par nepieņemamību saskaņā ar Reglamenta 114. pantu, EESK apstrīd šīs prasības, kas celta saskaņā ar EKL 230. pantu, pieņemamību.

Lietas dalībnieku argumenti

27 EESK apgalvo, ka tās akti nav nevienas no to iestāžu aktiem, kas minētas EKL 230. panta pirmajā daļā, un atsaucas uz 2005. gada 15. marta spriedumu lietā C-160/03 Spānija/*Eurojust* (Krājums, I-2077. lpp., 35.–44. punkts). Pēc EESK domām, minētā sprieduma pamatojums būtībā ļauj uzskatīt, ka prasība ir tikusi atzīta par nepieņemamu ne tikai tādēļ, ka *Eurojust* nav minēta starp iepriekš minētajām iestādēm, bet

arī pašu apstrīdēto aktu, proti, sludinājumu par konkursiem, kuri neietilpst starp EKL 230. pantā minētajiem aktiem, būtības dēļ.

28 Itālijas Republika būtībā apstrīd EESK spējas būt par atbildētāju tiesā neesamību saskaņā ar EKL 230. pantu.

Vispārējās tiesas vērtējums

29 Vispirms ir jākonstatē, ka EESK nav to iestāžu vidū, kas minētas EKL 230. panta pirmajā daļā. Tomēr šī konstatācija pieļauj, ka Vispārējā tiesa pārbauda tās aktu tiesiskumu.

30 Kā Vispārējā tiesa tostarp ir atzinusi savā 2008. gada 8. oktobra spriedumā lietā T-411/06 *Sogelma*/*AER* (Krājums, II-2771. lpp., 36. punkts) un 2010. gada 2. marta spriedumā lietā T-70/05 *Evropaïki Dynamiki*/*EMSA* (Krājums, II-313. lpp., 64. punkts), atsaucoties uz Tiesas 1986. gada 23. aprīļa spriedumu lietā 294/83 *Les Verts*/Parlaments, saukta par "Les Verts" (*Recueil*, 1339. lpp.), Eiropas Kopiena ir tiesību kopiena un ar Līgumu ir iedibināta pilnīga tiesību aizsardzības līdzekļu sistēma un procedūras, lai Tiesai piešķirtu pilnvaras pārbaudīt iestāžu aktu likumību. Līguma sistēmai atbilst tiešas prasības pret visām iestāžu tiesību normām, kas rada tiesiskas sekas, celšana. Pamatojoties uz šiem apgalvojumiem, Tiesa iepriekš minētajā spriedumā lietā *Les Verts* secināja, ka prasību atcelt tiesību aktu var vērst pret Eiropas Parlamenta tiesību aktiem, kas pieņemti, lai radītu tiesiskas sekas trešajām personām, lai gan Līguma pantā, kurš attiecas uz prasību atcelt tiesību aktu, — redakcijā, kura bija spēkā tajā laikā, — bija runa tikai par Padomes un Komisijas tiesību aktiem. Šī panta interpretācija, saskaņā ar kuru no apstrīdamajiem tiesību aktiem tiek izslēgti

Eiropas Parlamenta tiesību akti, ir pretrunā gan Līguma garam, kas minēts EK līguma 164. pantā (jaunajā redakcijā — EKL 220. pants), gan tā sistēmai (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Les Verts*, 23.–25. punkts).

31 No šī sprieduma var secināt vispārējo principu, ka jebkuram aktam, kuru izdod tāda Savienības iestāde kā EESK un kurš trešajām personām rada tiesiskas sekas, ir jābūt pakļautam pārbaudei tiesā (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Evropaïki Dynamiki*/*EMSA*, 65. punkts).

32 Protams, iepriekš minētajā spriedumā lietā *Les Verts* ir minētas tikai Kopienu iestādes, kaut gan EESK, kā konstatēts iepriekš 29. punktā, nav to iestāžu vidū, kuras ir minētas EKL 230. pantā. Tomēr ir jānorāda, ka tādai struktūrai kā EESK ir pilnvaras izsludināt tādus paziņojumus par vakanci, par kādiem ir runa šajā lietā. Šādos aktos, definējot pieejas darbam nosacījumus, tiek noteiktas personas, kuru kandidatūras var tikt izskatītas, un tie līdz ar to ir uzskatāmi par potenciālajiem kandidātiem, kuru kandidatūras šo nosacījumu dēļ tiek izslēgtas, nelabvēlīgiem tiesību aktiem (Tiesas 1975. gada 19. jūnija spriedums lietā 79/74 *Küster*/Parlaments, *Recueil*, 725. lpp., 5.–8. punkts, un 1978. gada 11. maija spriedums lietā 25/77 *De Roubaix*/Komisija, *Recueil*, 1081. lpp., 7.–9. punkts; Pirmās instances tiesas 2008. gada 20. novembra spriedums lietā T-185/05 Itālija/Komisija, Krājums, II-3207. lpp., 55. punkts). Līdz ar to ir jākonstatē, ka EESK, kas ir struktūra, kurai ir pilnvaras pieņemt tādus aktus, par kādiem ir runa šajā lietā un kuri rada juridiskas sekas attiecībā uz trešajām personām, situācija ir līdzīga Parlamenta situācijai, par kuru tika pieņemts iepriekš minētais spriedums lietā *Les Verts*. Līdz ar to Kopienu tiesībās nav akceptējams, ka šādus aktus nevarētu pārbaudīt tiesā (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Evropaïki Dynamiki*/*EMSA*, 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 No tā izriet, ka apstrīdētais paziņojums par vakanci, kuru pieņēmusi EESK un kurš ir paredzēts, lai radītu juridiskas sekas attiecībā uz visiem kandidātiem, kuru kandidatūras netiks akceptētas saskaņā ar noteiktajām prasībām, ir apstrīdams akts.

34 Šo secinājumu neatspēko iepriekš minētais spriedums lietā Spānija/*Eurojust*, uz kuru atsaukusies EESK un kurā atcelšanas prasība, kas saskaņā ar EKL 230. pantu bija vērsta pret sludinājumiem par konkursiem sakarā ar pagaidu darbinieku pieņemšanu darbā, tika atzīta par nepieņemamu, jo Tiesa šajā spriedumā ir norādījusi, ka LES 41. pantā, kas ir piemērojams šajā lietā, nav paredzēts, ka EKL 230. pants ir piemērojams Līguma par ES VI sadaļas noteikumiem par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, kas ir piemērojami *Eurojust*, jo Tiesas kompetence šajā jomā ir precizēta LES 35. pantā, uz kuru ir atsauce LES 46. panta b) punktā (iepriekš minētais spriedums lietā Spānija/*Eurojust*, 38. punkts).

35 Tādējādi no EKL 230. panta pirmās daļas, kā tā interpretēta saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Les Verts* (23.–25. punkts) un iepriekš minēto spriedumu lietā *Sogelma*/*AER* (36. un 37. punkts), izriet, ka šī prasība ir pieņemama.

2. *Par lietas būtību*

36 Lai pamatotu šo prasību, Itālijas Republika būtībā atsaucas uz Regulas Nr. 1 1., 4., 5. un 6. panta, EKL 12., 253. un 290. panta, LES 6. panta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 2. un 3. punkta, hartas 22. panta un PDNK 12. panta noteikumu pārkāpumu, nediskriminācijas, daudzvalodības un tiesiskās paļāvības aizsardzības principu pārkāpumu, kā arī uz pilnvaru nepareizu izmantošanu.

37 Pirmkārt, Vispārējā tiesa izvērtēs, vai EESK saskaņā ar EKL 290. pantu ir kompetence noteikt valodu lietojumu apstrīdētajam paziņojumam par vakanci. Otrkārt, tiks izvērtēts, vai EESK, nosakot minēto lietojumu, nav pārkāpusi Regulas Nr. 1 1., 4., 5. un 6. panta noteikumus. Treškārt, tiks izvērtēts, vai apstrīdētā paziņojuma par vakanci

pilnīga publicēšana *Oficiālajā Vēstnesī* vienīgi trīs valodās, kā arī tas, ka apstrīdētajā paziņojumā par vakanci pieprasīto kvalifikāciju skaitā ir norādīta prasība par labām angļu un/vai franču valodas zināšanām, ir pretrunā nediskriminācijas un daudzvalodības principiem. Gadījumā, ja atbilde uz šo jautājumu būs noraidoša, tad, ceturtkārt, tiks izvērtēti apgalvojumi par tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu, pilnvaru nepareizu izmantošanu un pamatojuma nenorādīšanu.

Par EKL 290. panta noteikumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

38 Itālijas Republika uzskata, ka EESK Padomes vietā ir noteikusi valodu lietojumu apstrīdētajā paziņojumā par vakanci, tādējādi pārkāpjot EKL 290. panta noteikumus, kaut gan tai būtu bijis vienkārši jāievēro valodu lietojums, kādu Padome noteikusi Regulā Nr. 1. Turklāt neviena no šīm normām, kas regulē EESK darbību, tai nepiešķirot pilnvaras valodu lietojuma jomā.

39 Spānijas Karaliste atbalsta Itālijas Republikas argumentus saistībā ar to, ka EESK nav pilnvaru grozīt valodu lietojumu, kas paredzēts EKL 290. pantā.

40 EESK neapstrīd faktu, ka vienīgi Padome var pieņemt aktus, kas nosaka valodu lietojumu Kopienā saskaņā ar EKL 290. pantu. Tomēr EESK norāda, ka Padome saskaņā ar Regulas Nr. 1 6. pantu ir atstājusi iestādēm zināmu rīcības brīvību to iekšējām vajadzībām, kuru EESK esot izmantojusi, publicējot apstrīdēto paziņojumu par vakanci.

Vispārējās tiesas vērtējums

41 Regulu Nr. 1 par valodu lietojuma noteikšanu iestādēs Padome ir pieņēmusi, piemērojot EKL 290. pantu. Minētās regulas 6. pantā ir tieši atļauts iestādēm noteikt valodu lietojuma piemērošanas kārtību savos iekšējos reglamentos; saistībā ar šīm pilnvarām tām turklāt ir piešķirta noteikta funkcionāla autonomija, lai nodrošinātu to pienācīgu funkcionēšanu (skat. ģenerāladvokāta Pojareša Maduru [*Poiares Maduro*] secinājumus saistībā ar iepriekš minēto spriedumu lietā Spānija/*Eurojust*, Krājums, I-2079. lpp., 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka ar apstrīdēto paziņojumu par vakanci nav pārkāpti EKL 290. panta noteikumi, — tas ir pieņemts saskaņā ar pilnvarām, kas Kopienu iestādēm un struktūrām ir piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 1 6. pantu.

43 No tā izriet, ka pamats, kas izriet no EKL 290. panta noteikumu pārkāpuma, ir jānoraida.

Par Regulas Nr. 1 1., 4., 5. un 6. panta noteikumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

44 Pirmkārt, Itālijas Republika apgalvo, ka tas, ka *Oficiālajā Vēstnesī* apstrīdētais paziņojums par vakanci tika publicēts vienīgi vācu, angļu un franču valodā, ir pretrunā Regulas Nr. 1 4. un 5. pantam. Tādi vispārpiemērojami akti kā paziņojums par vakanci saskaņā ar Regulas Nr. 1 4. pantu būtu jāsagatavo visās oficiālajās valodās, un tādējādi tie saskaņā ar Regulas Nr. 1 5. pantu *Oficiālajā Vēstnesī* būtu jāpublicē visās oficiālajās valodās.

45 Frāze "vispārēji piemērojami dokumenti", kas izmantota Regulas Nr. 1 4. pantā, neizslēdzot, ka šī tiesību norma norāda vienīgi uz normatīvajiem aktiem. Tādējādi Regulā Nr. 1 esot paredzēts, ka visas iestāžu gribas izpausmes, kas var interesēt visus Savienības pilsoņus, *Oficiālajā Vēstnesī* ir jāpublicē visās oficiālajās valodās. Paziņojumam par vakanci esot šādas īpašības.

46 Itālijas Republika norāda arī, ka Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 2. un 3. punktā, kuros reglamentēta konkursa sludinājuma publicēšanas vieta un termiņš kandidatūru pieteikšanai konkursam, nav sniegta nekāda norāde par valodām, kādās tas ir jāpublicē. Tieši pretēji, Regulas Nr. 1 4. pantā ir paredzēts, ka regulas un citi vispārpiemērojami dokumenti ir jāsagatavo visās oficiālajās valodās.

47 Otrkārt, Itālijas Republika apgalvo, ka tas, ka apstrīdētajā paziņojumā par vakanci ir norādītas vienīgas divas valodas kā EESK darba valodas, esot pretrunā Regulas Nr. 1 1. pantam, saskaņā ar kuru visām dalībvalstu oficiālajām valodām ir oficiālās valodas un darba valodas statuss. Turklāt šis ierobežojums nosakot hierarhiju starp dalībvalstu valodām, un tas ir pretēji šī panta prasībām.

48 Šo ierobežojumu neattaisnojot arī Regulas Nr. 1 6. pants. Protams, ir taisnība, ka šī tiesību norma ļauj iestādēm savos iekšējos reglamentos noteikt valodu lietojuma piemērošanas kārtību. Tomēr šī iespēja attiecoties vienīgi uz iestāžu iekšējo funkcionēšanu, nevis uz ārēja konkursa norisi, kurš rīkots, lai pieņemtu darbā personālu darbam iestādēs. Turklāt neviena iestāde līdz šim neesot pieņēmusi reglamentu, kurā būtu paredzēta specifisku valodu lietošana to ietvaros, vēl jo mazāk būtu paredzēta vācu, angļu vai franču valodas lietošana; vienīgais izņēmums ir noteikts saistībā ar Tiesu, un tas ir īpaši paredzēts Regulas Nr. 1 7. pantā.

49 Spānijas Karaliste uzskata, ka Regulas Nr. 1 6. pants ļaujot iestādēm savos iekšējos reglamentos noteikt valodu lietojuma piemērošanas kārtību. Tomēr tā piebilst, ka, pirmkārt, nepastāvot rakstveida noteikumu par to, ka vācu, angļu un franču valoda ir iekšējās darba valodas. Otrkārt, apstrīdētais paziņojums par vakanci neesot paredzēts iestāžu personālam. Treškārt, tā norāda, ka pastāvot Tiesas judikatūra, kas aizliedzot prioritāšu noteikšanu starp valodām (Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-296/95 *EMU Tabac* u.c., *Recueil*, I-1605. lpp., 36. punkts).

50 EESK apstrīd visus Itālijas Republikas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

51 Regulas Nr. 1 1., 4. un 5. pants, uz kuriem atsaukusies prasītāja, nav piemērojami attiecībām starp iestādēm un to ierēdņiem un darbiniekiem, jo tajā ir vienīgi noteikts valodu lietojums, kas ir piemērojams attiecībām starp Eiropas Kopienu iestādēm un dalībvalsti vai personu, uz kuru attiecas kādas dalībvalsts jurisdikcija (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-203/03 *Rasmussen*/Komisija, Krājums-CDL, I-A-279. un II-1287. lpp., 60. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 117. punkts). Tas tāpat ir saistībā ar attiecībām starp tādām struktūrām kā EESK un Kopienu ierēdņiem un citiem darbiniekiem.

52 Uz Kopienu ierēdņiem un citiem darbiniekiem, kā arī uz kandidātiem uz šādām amata vietām saistībā ar Civildienesta noteikumu piemērošanu, tajā skaitā noteikumiem attiecībā uz darbā pieņemšanas kārtību iestādē, attiecas vienīgi Kopienu jurisdikcija (pēc analoģijas skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 7. februāra spriedumu lietā T-118/99 *Bonaiti Brighina*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-25. un II-97. lpp., 13. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 118. punkts).

53 Vienāda valodu lietojuma piemērošana Kopienu ierēdņiem un darbiniekiem, kā arī kandidātiem uz šādām amata vietām ir pamatota ar to, ka šie kandidāti stājas attiecībās ar Kopienu iestādi vienīgi ar mērķi iegūt ierēdņa vai darbinieka amata vietu, saistībā ar kuru, kā tas tiks izklāstīts turpmāk, ir nepieciešamas noteiktas valodu zināšanas, kas var tikt prasītas Kopienu tiesību noteikumos, kas piemērojami attiecīgajam amatam (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 119. punkts).

54 No tā izriet, ka Regulas Nr. 1 1., 4. un 5. pants neattiecas uz apstrīdēto paziņojumu par vakanci.

55 Regulas Nr. 1 6. pantā iestādēm ir atļauts savos iekšējos reglamentos noteikt valodu lietojuma piemērošanas kārtību. Šajos apstākļos iestāžu atbildībā ietilpst izvēlēties iekšējo saziņas valodu, jo katrai iestādei ir pilnvaras šo valodu noteikt saviem darbiniekiem un tiem, kas pretendē uz šādu statusu (šajā ziņā skat. iepriekš minētos ģenerāladvokāta Pojareša Maduru secinājumus saistībā ar iepriekš minēto spriedumu lietā Spānija/*Eurojust*, 122. punkts). Arī par ārēji publicējamu paziņojumu par vakanci valodas izvēli atbildīgas ir iestādes (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 122. punkts).

56 Līdz ar to ir jānoraida arguments, saskaņā ar kuru EESK esot izmantojusi iespējas, kas tai nav atzītas Regulas Nr. 1 6. pantā.

57 Ņemot vērā iepriekš minēto, pamats par Regulas Nr. 1 1., 4., 5. un 6. panta noteikumu pārkāpumu ir jānoraida.

Par nediskriminācijas un daudzvalodības principu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

58 Pirmkārt, Itālijas Republika uzskata, ka apstrīdētā paziņojuma par vakanci publicēšana *Oficiālajā Vēstnesī* trīs valodās nav ļāvusi visiem Savienības pilsoņiem uzzināt par tā pastāvēšanu vienlīdzīgos apstākļos un saskaņā ar nediskriminācijas principu pilsonības dēļ, kas paredzēts EKL 12. pantā. Būtībā konkurētspējas priekšrocība esot

piešķirta vācu, angļu vai franču valodu protošiem pilsoņiem salīdzinājumā ar visiem pārējiem Savienības pilsoņiem. Šī publikācija esot arī LES 6. panta 3. punktā un hartas 22. pantā noteiktā daudzvalodības principa pārkāpums, jo visiem Savienības pilsoņiem esot tiesības būt informētiem viņu valodā par Kopienu aktiem, kuri skar viņu tiesības, it īpaši, kad viņi lasa *Oficiālo Vēstnesi* savā dzimtajā valodā.

59 Itālijas Republika apgalvo, ka nav svarīgi, ka daudzi pilsoņi, kuri nav angliski, franciski vai vāciski runājošo dalībvalstu pilsoņi, tostarp Itālijas pilsoņi, pieteicās uz EESK ģenerālsekretāra amatu, uzzinot par šo vakanci no kopsavilkuma paziņojuma, kurš *Oficiālajā Vēstnesī* bija publicēts tajā pašā dienā, kad tika publicēts apstrīdētais paziņojums par vakanci citās oficiālajās valodās. Runa esot par pilnībā neparedzētu apstākļu sakritību, kas neizslēdzot diskrimināciju.

60 Diskriminācija pilsonības dēļ pastāvot arī saistībā ar termiņu kandidatūru pieteikšanai EESK ģenerālsekretāra amatam. Vācu, angļu vai franču valodu protošo kandidātu rīcībā bija viens mēnesis laika no apstrīdētā paziņojuma par vakanci publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī* brīža, kamēr citu kandidātu rīcībā bija īsāks laiks, jo viņi par paziņojumu esot uzzinājuši pēc tam, kad savā dzimtajā valodā bija izlasījuši *Oficiālajā Vēstnesī* publicēto kopsavilkuma paziņojumu ar norādi uz vācu, angļu un franču versijām *Oficiālajā Vēstnesī*, lai iepazītos ar apstrīdētā paziņojuma par vakanci pilno tekstu.

61 Itālijas Republika uzskata arī, ka apstrīdētā paziņojuma par vakanci publicēšana *Oficiālajā Vēstnesī* vienīgi trīs valodās esot pretrunā Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 2. un 3. punktam, PDNK 12. pantam un EESK iekšējā reglamenta 72. panta 2. punktam.

62 Itālijas Republika apgalvo, ka nepieciešamība labi prast angļu vai franču valodu arī izraisa acīmredzamu citu valodu diskriminēšanu; tas esot pretrunā nediskriminācijas un daudzvalodības principiem. Turklāt šī prasība izraisot skaidru diskrimināciju pret visiem pilsoņiem, kuri papildus savai valodai prot otru un, iespējams, arī trešo, ceturto un piekto oficiālo valodu, kuras nav ne angļu, ne franču valodas.

63 Turklāt Itālijas Republika apgalvo arī, ka paziņojums par konkursu vai paziņojums par vakanci ir teksts, kura saturs ir ekskluzīvi juridisks un ar kuru kandidāts uzzina par savām tiesībām un pienākumiem saistībā ar tādu nozīmīgu rīcību kā piedalīšanās konkursā pieņemšanai darbā iestādēs. Tādēļ kandidātiem, kuriem ir padziļinātas vācu, angļu vai franču valodas zināšanas, saistībā ar *Oficiālajā Vēstnesī* pilnībā publicētā paziņojuma trīs valodās izlasīšanu esot priekšrocības salīdzinājumā ar citiem kandidātiem, kuriem nav izcilu kādas no šīm trim valodām prasmju.

64 Spānijas Karaliste atbalsta Itālijas Republikas argumentu, ka, publicējot apstrīdēto paziņojumu par vakanci *Oficiālajā Vēstnesī* vienīgi trīs valodās, tiek pārkāpti EKL 12. panta noteikumi, un piebilst, ka ar šāda veida selektīvu publicēšanu, ja tā tiktu piemērota citās jomās, tiktu ieviests ļoti smags precedents, jo tās sekas būtu tādas, ka vienīgi trīs valodu versiju *Oficiālie Vēstneši* būtu uzticami un pilnīgi.

65 EESK norāda, ka Itālijas Republikai ir jāpierāda, ka apstrīdētā paziņojuma par vakanci publicēšana *Oficiālajā Vēstnesī* vienīgi trīs valodās esot liegusi Savienības pilsoņiem uzzināt par šī paziņojuma pastāvēšanu līdzvērtīgos apstākļos un bez diskriminācijas, un norāda, ka nav iesniegti nekādi faktiskie pierādījumi par šādiem šķēršļiem.

66 Fakts, ka daudzi Savienības pilsoņi, kas nav vācu, angļu vai franču valodā runājošo dalībvalstu pilsoņi, pieteicās uz EESK ģenerālsekretāra amatu, neesot noticis sakritības dēļ, bet to izskaidrojot tas, ka *Oficiālajā Vēstnesī* visās oficiālajās valodās tika publicēts kopsavilkuma paziņojums, sniedzot informāciju par apstrīdētā paziņojuma par vakanci publikāciju.

67 EESK uzskata, ka nav pamatots Itālijas Republikas arguments, saskaņā ar kuru kandidātiem, kuru "pirmā" valoda nav vācu, angļu vai franču valoda, esot bijis īsāks termiņš nekā vāciski, angliski vai franciski runājošajiem kandidātiem, līdz ar ko esot tikusi īstenota nepamatoti atšķirīga attieksme. Visi potenciālie kandidāti, kuri par apstrīdēto paziņojumu par vakanci uzzinājuši no kopsavilkuma paziņojuma, kas *Oficiālajā Vēstnesī* publicēts viņu dzimtajā valodā, esot varējuši ātri iegūt apstrīdētā paziņojuma par vakanci pilno versiju. Eventuāli ieinteresētās personas esot kvalificētas personas, kurām ir ilga ierēdņa vai darbinieka pieredze iestādēs, un viņu rīcībā tādējādi esot visas nepieciešamās iespējas iegūt konkrēto *Oficiālā Vēstneša* valodas versiju.

68 EESK apstrīd arī Itālijas Republikas argumentu, ka ierobežojums saistībā ar angļu vai franču valodu izraisot diskrimināciju attiecībā pret citām oficiālajām valodām. Pirmkārt, angļu un franču valoda kopā ar vācu valodu vairāk nekā 35 gadu laikā esot bijušas visbiežāk izmantotās darba valodas iestādēs. Otrkārt, kandidāti, kuriem apstrīdētais paziņojums par vakanci ir īpaši paredzēts, esot Kopienu ierēdņi vai darbinieki, kuriem ir ilga darba pieredze augstā līmenī Kopienas iestādēs un aģentūrās, un tādēļ viņi pilnībā spējot saprast apstrīdēto paziņojumu par vakanci visās tā sīkākajās detaļās un līdz ar to būt pilnībā informēti par tā precīzo saturu.

Vispārējās tiesas vērtējums

— Ievada apsvērumi

69 Ir jānorāda, ka šim pamatam ir divas daļas. Pirmās daļas ietvaros Vispārējai tiesai būtībā ir jāspriež par jautājumu, vai tas, ka apstrīdētais paziņojums par vakanci *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēts vienīgi trīs valodās, proti, vācu, angļu un franču valodā, atbilst nediskriminācijas un daudzvalodības principiem. Otrās daļas ietvaros Vispārējai tiesai ir jāspriež, vai nediskriminācijas un daudzvalodības principi ir ievēroti saistībā ar apstrīdētajā paziņojumā par vakanci ietverto norādi par labām angļu un/vai franču valodas zināšanām "ļoti vēlami" kvalifikāciju uzskatījumā, nevis, kā to izvirza prasītāja, "obligāto" kvalifikāciju uzskaitījumā.

— Par pirmo daļu — apstrīdētā paziņojuma par vakanci selektīvo publicēšanu *Oficiālajā Vēstnesī*

70 Pirmkārt, ir jānorāda, ka neviena Kopienu tiesību norma vai tiesību princips neparedz, ka tādu paziņojumu, par kādiem ir runa šajā lietā, publicēšanai vienmēr ir jānotiek visās oficiālajās valodās (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 115. punkts).

71 Nenoliedzami, ir taisnība, ka šīs paziņojumā par vakanci norādītās amata vietas var ieinteresēt kandidātus no jebkuras dalībvalsts. Tomēr, kā Tiesa jau ir atzinusi, daudzās EK līgumā ietvertās atsauces uz valodu lietojumu Eiropas Savienībā nevar uzskatīt

par Kopienu tiesību vispārīgā principa, kurš katram pilsonim nodrošina tiesības uz to, lai visi dokumenti, kas var ietekmēt viņa intereses, visos apstākļos tiktu sagatavoti viņa dzimtajā valodā, formulējumu (Tiesas 2003. gada 9. septembra spriedums lietā C-361/01 P *Kik*/ITSB, *Recueil*, I-8283. lpp., 82. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā Itālija/Komisija, 116. punkts).

72 Otrkārt, ir jānorāda, ka, lai arī administrācija ir tiesīga veikt pasākumus, kas tai šķiet atbilstoši, lai reglamentētu tās augstākā līmeņa personāla darbā pieņemšanas procedūras aspektus, šie pasākumi tomēr nevar būt pamats kandidātu uz attiecīgo amata vietu diskriminācijai valodas dēļ (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 127. punkts).

73 PDNK 12. panta 1. punkts nepieļauj iestādei prasīt, lai attiecīgajiem kandidātiem uz kādu amata vietu būtu nevainojamas kādas konkrētas oficiālās valodas zināšanas, ja šī valodas nosacījuma dēļ šī amata vieta tiek rezervēta noteiktas valsts pilsonim un to nepamato ar dienesta darbību saistīti iemesli (pēc analoģijas skat. Tiesas 1964. gada 4. marta spriedumu lietā 15/63 Lassalle/Parlaments, Recueil, 57., 73. un 74. lpp., un iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 129. punkts).

74 Līdz ar to, ja EESK visu paziņojuma par augstākā līmeņa vadītāja amata vakanci tekstu nolemj publicēt *Oficiālajā Vēstnesī* tikai dažās valodās, tai, lai izvairītos no šajā paziņojumā potenciāli ieinteresēto kandidātu diskriminācijas valodas dēļ, ir jāveic atbilstoši pasākumi, lai informētu visus šos kandidātus par attiecīgā paziņojuma par vakanci esamību un izdevumiem, kuros tas ir ticis publicēts pilnībā (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 130. punkts).

75 Ja šis nosacījums ir izpildīts, paziņojuma par vakanci publicēšana ierobežotā skaitā valodu nevar radīt dažādu kandidātu diskrimināciju, ja ir vispārzināms, ka tiem ir pietiekamas vismaz vienas no šīm valodām zināšanas, kas ļauj tiem pienācīgi iepazīties ar šī paziņojuma saturu (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 131. punkts).

76 Šajā ziņā ir jāatgādina judikatūra, saskaņā ar kuru tas, ka dokumenti, kurus administrācija adresējusi kādam no tās ierēdņiem, ir sagatavoti valodā, kas nav šī ierēdņa dzimtā valoda vai pirmā viņa izvēlētā svešvaloda, nav uzskatāms par šī ierēdņa tiesību pārkāpumu, ja viņš pārvalda administrācijas izmantoto valodu tādā līmenī, lai varētu pienācīgi un bez grūtībām iepazīties ar attiecīgo dokumentu saturu. Šis secinājums ir attiecināms arī apstrīdēto paziņojumu par vakanci (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 132. punkts).

77 Līdz ar to gadījumā, ja tas ir nepieciešams dienesta vai attiecīgā amata interesēs, attiecīgā iestāde var leģitīmi noteikt valodas, kuras ir jāpārzina ļoti labā vai pietiekamā līmenī (*a contrario* skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Lassalle*/Parlaments, 73. un 74. punkts; skat. arī ģenerāladvokāta Lagrānža [*Lagrange*] secinājumus šajā lietā, *Recueil*, 77. un 94. lpp.). Šajā pēdējā minētajā gadījumā tas, ka attiecīgā paziņojuma par vakanci teksts ir pieejams vienīgi šajās valodās, nevar tikt uzskatīts par kandidātu diskrimināciju, jo visiem kandidātiem ir jāpārvalda vismaz viena no šīm valodām.

78 Savukārt paziņojuma par vakanci publicēšana *Oficiālajā Vēstnesī* tikai dažās Kopienu valodās, lai arī personas, kurām ir citu Kopienu valodu zināšanas, arī ir tiesīgas iesniegt savu kandidatūru, nepastāvot citiem pasākumiem, kas ļautu šai pēdējai minētajai potenciālo kandidātu kategorijai pienācīgi iepazīties ar šī paziņojuma saturu, var

radīt viņu diskrimināciju (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 135. punkts).

79 Šādā gadījumā attiecīgie kandidāti atrastos nelabvēlīgākā situācijā, salīdzinot ar citiem kandidātiem, jo tie nevarētu pienācīgi iepazīties ar paziņojumā par vakanci paredzētajām kvalifikācijas prasībām, kā arī ar darbā pieņemšanas procedūras nosacījumiem un noteikumiem. Tomēr šādas zināšanas ir obligāts priekšnosacījums optimālai kandidatūras iesniegšanai, palielinot to iespējas tikt pieņemtiem darbā attiecīgajā amatā (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 136. punkts).

80 Šajā lietā no apstrīdētā paziņojuma par vakanci 3. punkta noteikumiem, kādi tie ir citēti šī sprieduma 7. punktā, izriet, ka angļu un/vai franču valodas prasme ir vienīgi "ļoti vēlama", nevis obligāta. Potenciālie kandidāti EESK ģenerālsekretāra amatam, kuri padziļināti prot vienu no oficiālajām valodām un lieliski prot vismaz divas citas oficiālās valodas, kuras nav neviena no trim publikācijas valodām, tādēļ bija pienācīgi kandidāti un būtu varējuši kandidēt uz šo amatu, ja paziņojums par vakanci būtu bijis publicēts valodā, kuru viņi prot, un ja viņi tādējādi būtu bijuši informēti par vakances esamību.

81 Turklāt kandidāti, kuriem ir tikai apmierinošas vācu, angļu vai franču valodas zināšanas, noteikti nelasa *Oficiālā Vēstneša* izdevumus vienā no šīm trim valodām, bet gan lasa tos savā dzimtajā valodā (iepriekš minētais spriedums lietā Itālija/Komisija, 148. punkts).

82 Tādēļ pastāv ievērojams risks, ka kandidāti, kuri bija potenciāli ieinteresēti apstrīdētajā paziņojumā par vakanci, iepazinās vienīgi ar paziņojumu, kas publicēts visās oficiālajās valodās, t.i., ar 2007. gada 28. decembra paziņojumu, kurā bija norādīts vienīgi uz *Oficiālajā Vēstnesī* publicēto apstrīdēto paziņojumu par vakanci, un ar 2008. gada 30. janvāra paziņojumu par labojumu apstrīdētajā paziņojumā par vakanci, kurā bija norādīts vienīgi tas, ka apstrīdētais paziņojums par vakanci ir grozīts.

83 Nevar uzskatīt, ka šie divi paziņojumi, kuros nav nekādu tādu nozīmīgu norāžu kā vakantā amata mandāta ilgums un iespējas to pagarināt, piedalīšanās nosacījumi, obligātās kvalifikācijas un profesionālā pieredze, varētu sniegt kandidātiem pietiekamu informāciju par apstrīdētā paziņojuma par vakanci saturu. Kā jau ticis norādīts šī sprieduma 79. punktā, šīs informācijas zināšana ir priekšnoteikums, lai pienācīgi izvirzītu kandidatūru.

84 *A fortiori*, kandidātiem, kuri neprot ne vācu, ne angļu, ne franču valodu, bet kuriem tomēr ir obligātās valodu zināšanas, nekad nebūtu bijusi iespēja iepazīties ar apstrīdētā paziņojuma par vakanci pilnā teksta saturu.

85 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētā paziņojuma par vakanci publicēšana vienīgi *Oficiālā Vēstneša* vācu, angļu un franču izdevumos ir potenciālo kandidātu diskriminēšana uz valodas pamata, un tas ir pretrunā EKL 12. pantam.

86 EESK turklāt netieši ir pārkāpusi arī PDNK 12. panta noteikumus, jo apstrīdētā paziņojuma par vakanci publicēšana vienīgi vācu, angļu un franču valodā saistībā ar ģenerālsekretāra kā pagaidu darbinieka pieņemšanas darbā procedūru var radīt

priekšrocības atsevišķu valstu pilsoņiem, proti, tiem kandidātiem, kuri nāk no angliski, franciski vai vāciski runājošajām valstīm, un radīt kaitējumu vismaz daļai citu dalībvalstu izcelsmes kandidātu (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Itālija/Komisija, 150. punkts).

87 Ņemot vērā šos apsvērumus, šī pamata pirmā daļa ir jāakceptē.

88 Līdz ar to apstrīdētais paziņojums par vakanci, kas publicēts vienīgi *Oficiālā Vēstneša* vācu, angļu un franču izdevumos, ir jāatceļ, nepastāvot nepieciešamībai izvērtēt pamata otro daļu vai citus pamatus, kurus izvirzījusi Itālijas Republika.

Par tiesāšanās izdevumiem

89 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

90 Šajā lietā spriedums ir nelabvēlīgs EESK. Tomēr Itālijas Republika nav lūgusi atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Pastāvot šādiem apstākļiem, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nosprież:

1) atcelt Paziņojumu par vakanci Nr. 73/07 attiecībā uz Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas (EESK) ģenerālsekretāra(-es) amatu, kas publicēts 2007. gada 28. decembrī un kurā labojums veikts 2008. gada 30. janvārī;

2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Vadapalas Jürimäe Truchot

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 31. martā.

[Paraksti]